

Mere og Fyldigere end det, som hidtil havde været forstaaet ved „Skatter og Afgifter“, at nemlig derunder skulde indbefattes ikke blot directe Pengedybelse, men tillige Naturalpræstationer og Arbejde, gjorde der sig en vis Frygt gjældende for, at man, ved at fastholde Udtrykket „Skatter og Afgifter“ alene, kunde komme til at sætte en snevrere Grændse end den, man egentlig ønskede, og navnlig vil man i de Forhandlinger, som Valgloven af 4de December 1863 var undergIVEN i Rigsraadet, kunne finde forskjellige Ytringer om, at man ansaae det for ønskeligt at finde en Form, hvorunder alle disse Ydelser kunde medtages. Efterat det saaledes ved den communale Lov af 1855 var slaaet fast, hvad der skulde forstaaes ved „Bidrag til Communen“, har man, da den foreliggende § 37 var til Forhandling, netop fra den Side, til hvilken det ærede Medlem hører, skjøndt han ikke dengang havde Sæde i Forsamlingen, gjort gjældende, at Ordet „Bidrag“ skulde benyttes og ikke Ordene „Skatter og Afgifter“. Det er altsaa ingenlunde af en Tilfældighed, men med en bestemt Plan og en bestemt Tanke, at dette Ord er kommet ind i denne § 37, og man vil altsaa nu ved at forandre dette Udtryk fjerne sig fra det, der var Grundlaget for den hele Opfattelse netop fra de Mænds Side, som vi skulde § 37. I den Henseende troer jeg saaledes, at der findes en Misforstaaelse Sted; en Hufommelsesfeil kan jo forresten have foranlediget den. Man opfatter nemlig Sagen saaledes, som om § 37 og hele Bygningen af Landstinget er Noget, der er paatvunget de Herrer, der nu stille sig paa Sunngrundlovens ubetingede Standpunkt, fra os paa denne Side; men det er ikke ganske correct; i denne Bygning af Landstinget have vi, dette Parti, hvortil der oftere er sigtet, aldeles ingen Deel. Denne Affattelse af Landstingets Sammensætning skuldes en Overenskomst, i hvilken mange af de nuværende Ministre, de væsentligste af dem, vare den ene Part, og forskjellige Medlemmer af det daværende Rigsraad den anden Part. Det var Medlemmer, som væsentligt regnes netop til den Side, som de Herrer tilhøre, og som rigtignok have haft den Sorg, at de ere blevne staaende alene, idet det ikke er lykkedes dem at faae deres forrige

Meningsskællers Tilslutning, men som derfor ikke ophøre at være Repræsentanter for de samme Anstuelser, som de Herrer nære. „Bidrag“ har altsaa en meget bestemt Betydning; det er indsat, ikke af Tilfældighed eller af Vanvare, men med en tydelig Hensigt, og indsat ikke uden Hjemmel i foregaaende Lov, men netop i fuld Overensstemmelse med, hvad der allerede gennem en Række af Lovbestemmelser har været afgjort, og navnlig i Overensstemmelse med den communale Lov for Landet, der netop bruger det samme Udtryk. Denne historiske Oplysning om, hvorledes Ordet „Bidrag“ er kommet ind i § 37, haaber jeg vil kunne finde Stadfæstelse af forskjellige Medlemmer her i Salen.

Af de øvrige Forslag, som foreligge, skal jeg kun tillade mig at gjøre opmærksom paa et eneste. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Berthelsen) har ikke alene deltaget i at stille det Ændringsforslag, som er opført under Nr. 2, men har tillige haft Fyldighed nok til at stille to Forslag paa egen Regning, et principalt og et subsidiairt . . .

Formanden: Maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at begge de to Forslag ere tagne tilbage.

Ville: Jeg har da intet Videre at sige.

Formanden: Rigsdagsmanden for Dønsø Amts 5te Valgkreds har Ordet.

H. M. Petersen: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

H. Sager: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Hjør: Det falder mig naturligtvis ikke ind at troe, at jeg skulde være istand til at give noget saabant Bidrag til Forhandlingen, at det skulde kunne ombestemme nogen af de Herrer, som ere enige med sig selv om at